שמות ג:יג־טו

Parsha Plug: Parshat Va'eira

שמות ו:ב־ח

2 Elokim spoke to Moshe, and He said to him, "I am Hashem. 3 I appeared to Avraham, to Yitzchak, and to Yaakov with [the name] Elokim, but [with] My name Hashem, I did not become known to them. 4 And also, I established My covenant with them to give them the land of Canaan, the land of their sojournings in which they sojourned. 5 And also, I heard the moans of the children of Israel, whom the Egyptians are holding in bondage, and I remembered My covenant. 6 Therefore, say to the children of Israel, 'I am Hashem, and I will take you out from under the burdens of the Egyptians, and I will save you from their labor, and I will redeem you with an outstretched arm and with great judgments. 7 And I will take you to Me as a people, and I will be Elokim to you, and you will know that I am Hashem your Elokim, Who has brought you out from under the burdens of the Egyptians. 8 I will bring you to the land, concerning which I raised My hand to give to Avraham, to Yitzchak, and to Yaakov, and I will give it to you as a heritage; I am Hashem."

(כ) וֹיִדַבֶּר אֱלֹקים אֶל־מֹשֶׁה וַיִּאמֶר אֵלִיו אֲנָי יִקֹנְקּ:

(ג) וַאֵּרָא אֶלְ־אַבְרָהָם אֶל־מֹשֶׁה וַיִּאמֶר אֵלְיו אֲנָי יִקֹנְקּ:

(ג) וָאֵרָא אֶלְ־אַבְרָהָם אֶל־מִשְׁה וַיִּאמֶר אֵלִיו אֲנָי יִקֹנְקּ:

(ג) וָאֵרָא אֶלִּ־אַבְרָהָם אֶל־יִצְחָק וְאֶלִּי יַשְׁהָ יִּקְּקָּוּ אַנְי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְּרִים מַעֲבִּרִים אַתְּכָם הַמִּצְרִים אַתְּכָם הַמִּצְרִים מַעֲבִרִים אַתְּכָם הַמִּצְרִים אַתְּכָם הַמִּצְרִים מַעֲבִרְים מַעֲבִרִים אַתְּכָם הַמִּצְרִים אַתְּכָם הַמִּצְרִים אַתְּכָם הַמִּצְרִים אַתְּכָם הַּמְּרִייִּ אֶּתְּכֶם בִּוֹיִלְּתְּ אָבְיִים מַעֲבִרְיִם מַעְבִּרִים אַתְּה יִּצְיִים הַּעְבִּרִים אַתְּכִם הַמְּצִּיִי אַתְּכֶם בִּוֹלְיִתְ מִצְרִים יִּנְעָּלְתִּי אֶתְּכֶם בִּוֹלְיִתְ מִצְרִים יִנְעָּהְיִּ אֶתְּכֶם בִּוֹלְתְּעְ אַתְּכֶם הַמִּצְבִייִ (ז) וְלָבַן אֱמִרְ לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲנֵי יִקְנְקּי אֶתְּכָם הַמִּצְיִי אֶתְּכֶם בִּוֹלְתְּ אָתְּכָם בִּיְּלְנְיִ אֶתְּכֶם בִּוֹלְתִּי אֶתְּכֶם בִּיְלִים אֶלִּים וְיִבְעְּמָם בְּיִים בְּיִרִים מַעְבִּרְיִם מְעִבְּיִים אָּתְּיִים אָּלִייִם בְּיִּעְקְּבִּי אְתְּכֶם בִּוֹלְתְּיִ אֶּתְּיִים אָּלִייִם מְּעְבִּיִים מְעִבִּיִים אַנְיִים אָּלִייִם אָּתְיִּבְּיִּים בְּיִבְיִים אָּבְיִים אָּלִייִּים בְּיִבְּיִם מְּעִבְּיִים אָּלִייִם אָּלִייִם בְּיִבְיִים אָּעִרְיִים בְּיִּיִים בְּיִבְּיִם וְּנְתִּיִים בְּיִּיִים בְּיִבְּיִם וְּנְתִּיִים בְּעִּבְיִם וְּבְּיִים אָּלִיכִם בְּיִּלְהִים אָּלִיקִים אָּלִיתְיִּים בְּיִבְּיִּים בְּיִּיִים בְּיִבְּים בְּיִּבְּים בְּיִּלְּיִים אָּיִים בְּיִבְּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּבְּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּיִּבְּיִים בְּיִבְּים אָּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּבְּים בְּיבְּיבְים בְּיוּבְים בְּיִּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיבְּיבְּבְיוּ בְּיִבְּים בְּיבְּים בְּיבּיים בְּיִבְּים בְּיִּבְּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִּים בְּיִּבְּים בְּיִבְים בְּיִּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִבְּיוּים בְּיִּבְּים בְּיִּבְּים בְּבְּיוּבְים בְּיבְּים בְּיִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּיִּים בְּבְּיִבְים בְּיִּים בְּיִבְ

Shemot 3:13-15

13 And Moshe said to Elokim, "Behold I come to the children of Israel, and I say to them, 'Elokim of your fathers has sent me to you,' and they say to me, 'What is His name?' What shall I say to them?" 14 Elokim said to Moshe, "Ehyeh asher ehyeh (I will be what I will be)," and He said, "So shall you say to the children of Israel, 'Ehyeh (I will be) has sent me to you." 15 And Elokim said further to Moshe, "So shall you say to the children of Israel, 'Hashem Elokim of your forefathers, Elokim of Avraham, Elokim of Yitzchak, and Elokim of Yaakov, has sent me to you.' This is My name forever, and this is how I should be mentioned in every generation."

יג וַיּאמֶר מּשֶׁה אֶל־הְאֱלֹקִים הְנֵּה אְנְכֵי בָאֹ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵלֹ וְאְמֵרְתַּיִ לָּהֶם אֱלֹקִי אֲבְּוֹתֵיכֶם שְׁלָחָנִי אֲלֵיכֶם וְאָמְרוּ־לֵי מַה־שְׁמוֹ מָה אֹמֶר אֲלֵהֶם: ידּ וַיְּאמֶר אֱלִקִים אֶל־משָׁה אֶהְיֶה אֲשְׁר אֲשְׁר אֶהְיֶה וְיּאמֶר כָּה תֹאמֵר לְּבְנֵי יְשְׂרָאֵל אֶהְיֶה שְׁלָחַנִי אֲלִיכֶם: טוּ וַיִּאמֶר עוֹד אֱלֹקִים אֶלֹּקִי אֲבְיֹכֶם: טוּ וַיִּאמֶר עוֹד אֱלֹקִים אֱלֹקִי אֲבְרָתִּיכֶם אֱלֹקִי אֲבְרָהָם אֱלֹקִי יִצְחֲקְ וְאַלֹקִי יְעַקְב שְׁלְחָנִי אֲלִיכֶם זֶה־שְׁמִי לְעלָם וֹיָה זָכֹרִי לֹדָר דָּר:

Pesikta Zutarta Lekach Tov on Shemot 6:3

This can be explained: My name accords with the way in which I act in My world. If I act with the attribute of judgement, My name is called Elokim. If I act with the attribute of mercy, My name is called Hashem. If with war, My name is called Tzevaot. If with help, My name is called Kel Shaddai. All of these I did not make known to them [the Avot], and I did not reveal Myself to them in a blaze, but rather with a mirror and

פסיקתא זוטרתא (לקח טוב) שמות ו:ג

פירש כי לפי הענין שאני עושה בעולמי זה הוא שמי אם במדת הדין נקרא שמי אלקים, ואם במדת רחמים נקרא שמי ה', ואם במלחמה נקרא שמי צבאות, ואם לעזרה נקרא שמי שדי, בכל אלו הדברים לא נודעתי להם, ולא נגליתי להם בלבת אש, כי אם במראה ובחידות, אבל אליך פה אל פה כאשר ידבר איש אל רעהו: with mystery. But for you, I speak mouth to mouth, just as a person speaks to his fellow.

Resh Lakish said, "Why is it written, 'I am Kel Shaddai'? [Because] I am He Who said to the world, 'Enough' (dai)". Resh Lakish said, "At the time that the Holy One, blessed be He, created the sea, it went expanding on, until the Holy One, blessed be He, rebuked it and made it dry, as it is said, 'He rebukes the sea and makes it dry, and dries up all the rivers' (Nahum 1:4).

Masechet Berachot 9b	מסכת ברכות ט:
"I am that I am": The Holy One, blessed be He, said to Moshe, "Go, say to Israel, 'I was with you in this servitude, and I will be with you in the servitude of the kingdoms." Moshe said before Him, "Master of the Universe, sufficient is the evil in its time". The Holy One, blessed be He, said to him, "Go say to them, "Ehyeh (I will be) has sent me to you".	אהיה אשר אהיה. אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: לך אמור להם לישראל: אני הייתי עמכם בשעבוד זה ואני אהיה עמכם בשעבוד מלכיות. אמר לפניו: רבונו של עולם! דיה לצרה בשעתה. אמר לו הקדוש ברוך הוא: לך אמור להם אהיה שלחני אליכם.

Masechet Pesachim 50a	מסכת פסחים נ.
"And His name one": What does 'one' mean? Is His name not one now? Rav Nachman bar Yitzchak said: This world is not like the world to come. [In] this world [His name] is written with a 'yod hey' and read as 'alef dalet'. In the world to come it shall all be one, namely it shall be written with 'yod hey' and be read as 'yod hey'.	ושמו אחד, מאי אחד, אטו האידנא לאו שמו אחד הוא? - אמר רב נחמן בר יצחק: לא כעולם הזה העולם הבא; העולם הזה - נכתב ביו"ד ה"י ונקרא באל"ף דל"ת, אבל לעולם הבא כולו אחד - נקרא ביו"ד ה"י, ונכתב ביו"ד ה"י.

Rav Hirsch on Shemot 6:3	רש"ר הירש שמות ו:ג
"I did not become known to them": Of course, we do find the name 'Hashem' already in the history and on the lips of the Avot. But here it is by no means a question of a simple knowledge of this name. 'The knowledge of God's name' is something much deeper. Perhaps it will only be at the end of all the happenings of history, that we shall attain this. Isaiah speaking of this ultimate redemption says, 'Then My people will know My Name' (Isaiah 52:6). It really means: to understand God's methods of planning and ordering which are implied in this name. An understanding that can only be completely achieved out of the collective	לא נודעתי להם. אמנם מוצאים אנו את שם ה' נזכר בסיפורי האבות, וגם נישא בפיהם. אולם כאן אין הכוונה לידיעת השם גרידא. "דעת שם ה'" מציינת הכרה עמוקה הרבה יותר; הכרה, אשר בשלמותה אולי נשיגנה רק אם תם ונשלם כל נסיוננו ההיסטורי. וכן דברי ישעיה (נב, ו) על גאולה אחרונה זו: "לכן ידע עמי שמי". ובכלל, לדעת שם ה' פירושו: להבין את מהותה של הנהגת ה' אשר שם זה מביעה. הבנה זו לא תהיה אפוא בשלה אלא מתוך נסיונם של כל הדורות, והרי האבות עמדו רק מראשית התקופה! "ושמי ה' לא נודעתי להם" - כמו

the ages! So, 'As that One Whose name is Hashem, they had not	"נודע ה' משפט עשה" (תהלים ט, יז): לא נודעתי להם בתור מי אשר ה' שמו.
come to know Me'.	

Rabbi Jonathan Sacks, Va'era (5768) – The G-d Who Acts In History

"I appeared to Abraham, to Isaac, and to Jacob as the Lord Almighty, but by my name G-d I was not known to them." A fundamental distinction is being made between the experience the patriarchs had of G-d, and the experience the Israelites are about to have. Something new, unprecedented, is about to happen. What is it? Clearly it has to do with the names by which G-d is known...Something was about to change. The patriarchs had received the covenantal promise. They would become a nation. They would inherit a land. None of this, however, happened in their lifetime. To the contrary, as the book of Bereishit reaches its close, they number a mere seventy souls and they are in exile in Egypt. Now the fulfillment is about to begin. Already, in the first chapter of Shemot, we hear, for the first time, the phrase Am Bnei Yisrael, "the people of the children of Israel." Israel has at last become, not a family, but a nation. Moses at the burning bush has been told, by G-d, that He will bring them to "a good and spacious land, a land flowing with milk and honey." Hashem therefore means the G-d who acts in history to fulfill His promises...The ten commandments begin – [Judah Halevi] pointed out – not with the words "I am the Lord your G-d who created heaven and earth" but "I am the Lord your G-d who brought you out from Egypt, from the house of slavery." G-d – the One we call Hashem – is to be found not primarily in creation (that is another face of G-d to which we give the name Elokim) but in history.